

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Sedlákem, Ph.D. ve věci žalobkyně: **L. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, 760 01 Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 7. 2017, č. j. KUZZL-38741/2017, sp. zn. KUSP-38741/2017/DOP/Od,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 9. 10. 2017 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2017, č. j. KUZZL-38741/2017, sp. zn. KUSP-38741/2017/DOP/Od, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Luhačovice ze dne 16. 5. 2017, č. j. MULU 8032/2017, sp. zn. 4672/2017/262/49, a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno.
2. Podle rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se měla žalobkyně dopustit přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích tím, že řídila motorové vozidlo bez platného dokladu o zdravotní

způsobilosti k řízení motorových vozidel, čímž porušila povinnost dle ustanovení § 6 odst. 7 písm. d) zákona o silničním provozu. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

3. V podané žalobě brojila žalobkyně proti napadenému rozhodnutí následujícími námitkami. Uvedla, že její obvodní lékař jí sdělil, že potvrzení platí na dva roky a ona se tím víc nezabývala. Jednala v dobré víře, že má vše v pořádku, a o pochybení se dozvěděla až při kontrole Policií ČR. Odkázala na svůj zdravotní stav a sociální situaci s tím, že původní obvinění nebrala vážně. Uvedla, že při kontrole s platností do roku 2018 jí bylo opětovně povoleno řízení motorového vozidla.
4. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 29. 8. 2017 navrhl zamítnutí žaloby s tím, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Policie ČR při kontrole žalobkyně zjistila, že žalobkyně disponovala v okamžiku kontroly posudkem o zdravotní způsobilosti řídit motorové vozidlo, tento však byl již téměř tři čtvrtě roku neplatný. K žalobním námitkám pouze uvedl, že se shodují s odvolacími námitkami, a odkázal proto na žalobou napadené rozhodnutí.
5. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** a napadené rozhodnutí žalovaného **bylo vydáno** v souladu se zákonem. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
6. Jakkoliv soud lidsky žalobkyni chápe, v nyní posuzované věci jí nemohl v jejích námitkách vyhovět. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně při silniční kontrole Policií ČR dne 6. 3. 2017 předložila posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorového vozidla vydaný MUDr. J. M., jehož platnost byla omezena do 30. 6. 2016. Z úředního záznamu policie ze dne 8. 3. 2017 vyplývá, že žalobkyně se domnívala, že má posudek platnost dva roky. Dále z obsahu spisu vyplývá, že žalobkyni prodloužil platnost posudku až do 30. 6. 2017 MUDr. P., který tak ale učinil až 28. 3. 2017, což vyplývá z jeho vlastního záznamu na kopii posudku, který předložila žalobkyně. Datum prodloužení platnosti doplnil MUDr. P. poté, co ho k tomu vyzvala úřední osoba. Žalobkyně ve vyjádření u ústního jednání uvedla, že jí v červnu 2016 MUDr. P. sdělil, že má posudek platnost do června 2017.
7. Podle ustanovení § 6 odst. 7 zákona o silničním provozu musí řidič motorového vozidla mít při řízení u sebe a) řidičský průkaz, b) osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu, c) průkaz profesní způsobilosti řidiče nebo obdobný doklad vydaný jiným členským státem nebo Švýcarskou konfederací, vztahuje-li se na něj § 3 odst. 4; to neplatí, má-li záznam o profesní způsobilosti v řidičském průkazu, d) doklad o zdravotní způsobilosti, pokud jde o řidiče podle § 87 odst. 3.
8. Podle ustanovení § 87 odst. 3 zákona o silničním provozu držitel řidičského oprávnění, který není osobou uvedenou v odstavci 1, je povinen se podrobit pravidelné lékařské prohlídce nejdříve šest měsíců před dovršením 65 a 68 let věku a nejpozději v den dovršení stanoveného věku, po dovršení 68 let věku pak každé dva roky.

9. Žalobkyně by tedy měla pravdu v tom, že obecně je posudek o zdravotní způsobilosti platný dva roky, nicméně podle ustanovení § 87 odst. 4 téhož zákona posuzující lékař může na základě výsledku pravidelné lékařské prohlídky v odůvodněných případech, zejména s přihlédnutím k aktuálnímu zdravotnímu stavu, určit osobě uvedené v odstavci 1 nebo 3 termín další pravidelné lékařské prohlídky kratší, než jsou lhůty uvedené v odstavci 2 nebo 3.
10. V případě žalobkyně je zjevné, že MUDr. M. omezila platnost posudku žalobkyně do 30. 6. 2016 a realizovala tak své oprávnění dle ustanovení § 87 odst. 4 zákona o silničním provozu. Rozhodnutí MUDr. M. je v souladu i s vyhl. č. 277/2004 Sb., doba platnosti posudku, resp. jeho omezení je jednou z esenciálních náležitostí tohoto posudku, neboť v případě zkrácení doby jeho platnosti musel lékař dospět k tomuto omezení z důvodů rizikového zdravotního stavu řidiče, který vyžaduje dřívější kontrolu.
11. Podle citované vyhlášky (§ 4 odst. 1) musí být posudek jednoznačný, což posudek MUDr. M. bezesbýtku splňoval.
12. Jestliže žalobkyně předložila při silniční kontrole dne 6. 3. 2017 potvrzení, jehož platnost skončila dne 30. 6. 2017 a ze kterého nevyplývá, že by jeho platnost byla jiným lékařem prodloužena, pak nelze dospět k jinému závěru než, že žalobkyně v okamžiku kontroly nedisponovala řádným posudkem o zdravotní způsobilosti.
13. Skutečnost, že jí snad měl MUDr. P. sdělit v červnu 2016, že jí posudek dále platí až do června 2017 je v tomto smyslu irelevantní, neboť z dokladu nutného pro řízení motorového vozidla nic takového nevyplývá. V případě, že bylo sděleno lékařem žalobkyni, že platnost posudku je dva roky, tak je to v rozporu s obsahem předložené listiny, jejíž obsah je zcela jednoznačný.
14. Za této situace si žalobkyně měla být vědoma toho, že z listiny, kterou prokazuje svoji způsobilost řídit motorové vozidlo, nevyplývá prodloužení její platnosti a měla trvat na tom, aby její lékař, v případě že dospěl k závěru, že již nejsou důvody pro omezení platnosti stávajícího dokladu o zdravotní způsobilosti, buď vydal potvrzení nové, nebo prodloužil platnost stávajícího potvrzení, jak to provedl dne 28. 3. 2017.
15. Jinými slovy, jestliže jeden lékař formálně bezvadným způsobem omezil žalobkyni platnost její dokladu o zdravotní způsobilosti jasným uvedením data a jména lékaře, který tak rozhodl, a projevil toto omezení platnosti v podobě potvrzení o způsobilosti k řízení motorových vozidel, tak ke změně takového rozhodnutí mohl dospět jedině k tomu oprávněný lékař (buď shodný, nebo jiný) a muselo být z potvrzení o způsobilosti k řízení motorových vozidel patrné, který lékař opětovně o platnosti dokladu o zdravotní způsobilosti rozhodl a jak, což v souzené věci z dokladu předloženého při silniční kontrole nebylo patrné. Zároveň z obsahu správního spisu jasně vyplývá, že MUDr. P. rozhodl formálně bezvadným způsobem o prodloužení platnosti potvrzení žalobkyně až poté, co proběhla předmětná silniční kontrola, což zpětně nemůže změnit nic na tom, že v okamžiku kontroly nebyla schopna žalobkyně předložit bezvadné doklady nutné k řízení motorového vozidla.

16. S ohledem na to, že povinnost absolvovat prohlídky je zákonem stanovena, a stejně tak je zákonem stanovené omezení bránící řidičům bez řádné prohlídky řídit motorové vozidlo, považuje soud za nutné trvat na tom, že řidič musí mít při řízení k dispozici veškeré doklady formálně i fakticky správné a odpovídající skutkovému stavu.
17. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
18. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, podle obsahu spisu nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, že se mu právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 27. dubna 2018

Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.